

[PRZEROZKOSZNY *ai*

G sg f przerozkoszn(e)j.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

*Intens. od „rozkoszny” ‘przyjemny’: [małżonka księcia weneckiego] tak była chędogo/ tak roskofzna/ iż nigdi nie proftą wodą nieumywáá/ iedno iey mufieli z roffi wodę zbieráć/ którą nie/ w subtelnie vdziááaney łazni mylá/ rozmáithych zioł w nię nákladzfy prze roskofzney woniey *BielKron 1551 91v.**

SBu, ALKa